

715.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 lipca 1924 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (rozporządzenie budowlano-policyjne dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421, dekret z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 176 i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. № 36 poz. 383).

Art. 1. Uchyla się punkt 3 § 1, punkt 2 § 2, § 3, § 4, ustęp 1 § 5, §§ 15, 16 i 17 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. (Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421) oraz dekret z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. № 14 poz. 176).

Art. 2. 1. Pozwolenia na wnoszenie nowych budowli lub gruntowną przebudowę starych, nie wymienionych w punkcie 1 § 1 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. (budowle parterowe), udziela w zakresie zleconym wójt gminy bezpłatnie na zasadach, podanych w cytowanym rozporządzeniu, o ile poszczególne postanowienia tego rozporządzenia nie zostały uchylone przez niniejszą ustawę.

2. O ile prośba o pozwolenie została zgłoszona ustnie, wójt winien spisać ją protokółarnie i wydać pisemne potwierdzenie zgłoszenia.

3. Wójt najdalej w terminie 3 tygodni od zgłoszenia prośby winien: a) albo udzielić pozwolenia, b) bądź odmówić tegoż, c) lub uzależnić pozwolenie od spełnienia warunków, wymienionych w punkcie 7 art. 3 oraz w art. 5 niniejszej ustawy.

4. O ile w ciągu 3 tygodni od chwili zgłoszenia prośby nie nastąpi odpowiedź, to pozwolenie należy uważać za udzielone na warunkach, wyszczególnionych w prośbie.

Art. 3. Pozwolenie na budowę winno zawierać:

1) imię i nazwisko osoby, ubiegającej się o pozwolenie;

2) dokładne oznaczenie posiadłości, na której ma być wykonana budowa;

3) odległość zamierzonej budowli od ulic, dróg i placów publicznych, granic sąsiedzkich, tudzież innych zabudowań, studni, dołów ustępowych i gnojowni, znajdujących się na posiadłości;

4) oznaczenie materiałów, z których mają być zbudowane ściany, dach, kominy, a w budynkach drewnianych również i ściany, przylegające do komina lub pieca;

5) długość, szerokość oraz wysokość pomieszczeń mieszkalnych, a w budynkach niemieszkalnych długość, szerokość i wysokość całych budynków;

6) ilość i wymiar okien;

7) oznaczenie, jakie warunki ze względów bezpieczeństwa przeciwpożarowego winny być zachowane w wypadkach, gdy wymiary parceli nie pozwalają na zachowanie wymaganych odległości od granic i innych zabudowań.

Art. 4. 1. Odstęp ogniotrwałej budowli od granicy sąsiedzkiej nie może wynosić mniej niż 3 metry, a nieogniotrwałej mniej niż 5 metrów.

2. Odstęp pomiędzy dwiema poszczególnymi ogniotrwałymi budowlami, położonymi na jednej i tej samej parceli, nie może wynosić mniej niż 5 metrów.

3. Odstęp budowli nieogniotrwałej od jakiegokolwiek innej nie może być mniejszy niż 8 metrów.

Artykuł niniejszy ma zastosowanie bezwzględnie w nowozakładanych wsiach i zagrodach, powstających na skutek parcelacji lub komasacji.

Przy budowie nowych wiosek odległość budynków jednej osady (zagrody) od drugiej nie może być mniejsza niż 30 metrów.

Art. 5. Gdyby we wsiach już istniejących zastosowanie przepisów art. 4 przy wznoszeniu lub gruntownej przebudowie budynków ze względu na rozmiary i konfigurację parcel było niemożliwe, wójt jest obowiązany w ciągu 3 tygodni po otrzymaniu zgłoszenia zbadać sprawę na miejscu osobiście lub przez swego zastępcę w obecności petenta. Po dokonaniu oględzin na miejscu wójt, względnie jego zastępca, biorąc pod uwagę najkorzystniejsze warunki ze względu na bezpieczeństwo przeciwpożarowe oraz prawa własności petenta i posiadaczy gruntów sąsiednich, winien wydać decyzję w myśl art. 2 punkt 3 lit. c) oraz art. 3 punkt 7.

Art. 6. 1. O ile wójt, dając zezwolenie na budowę, zastrzegł w niem w myśl art. 3 punkt 7 oraz art. 5 wykonanie pewnych zabezpieczeń przeciwpo-

żarowych, to na użytkowanie takich budowli należy uzyskać zezwolenie wójta.

2. Jeżeli prośba na użytkowanie takich budowli została zgłoszona ustnie, wójt winien spisać ją protokółarnie i wydać pisemne potwierdzenie zgłoszenia.

3. Wójt najdalej w ciągu 3 tygodni od zgłoszenia prośby winien osobiście lub przez swego zastępcę dokonać oględzin na miejscu i: a) albo udzielić zezwolenia, b) bądź odmówić tegoż, c) lub uzależnić zezwolenie od wykonania pewnych przeróbek.

4. Zezwolenie na użytkowanie takich budowli uważać należy za udzielone, o ile w ciągu 3 tygodni od zgłoszenia prośby nie nastąpi odmowa, lub też o ile w tymże terminie zezwolenie na zamieszkanie nie zostanie uzależnione od wykonania pewnych przeróbek.

Art. 7. 1. Osobom interesowanym przysługuje prawo odwołania się od decyzji wójta do wydziału powiatowego w terminie 2-tygodniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji wójta.

2. Urząd gminny obowiązany jest w terminie 7-dniowym przesłać odwołanie do wydziału powiatowego, który winien załatwić sprawę w terminie 2-tygodniowym od dnia otrzymania.

3. Od decyzji wydziału powiatowego przysługuje prawo odwołania się do wojewody w terminie 2-tygodniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji I instancji.

4. Odwołanie się jak do wydziału powiatowego, tak do wojewody winno być złożone na ręce wójta, na co wójt winien wydać pisemne potwierdzenie. O ile odwołanie się zostanie dokonane ustnie, wójt winien spisać je protokółarnie.

5. O ile w ciągu jednego miesiąca od daty złożenia u wójta odwołania się do wydziału powiatowego zainteresowana osoba nie otrzyma odpowiedzi, odwołanie się należy uważać za załatwione przychylnie na warunkach, w nim podanych.

6. O ile na odwołanie, zgłoszone do wojewody, nie nadejdzie odpowiedź w ciągu 2 miesięcy od daty złożenia, to odwołanie się należy uważać za załatwione przychylnie na warunkach, w odwołaniu podanych.

Art. 8. Bez specjalnego zezwolenia państwowej władzy budowlanej zabrania się znosić, usuwać lub przebudowywać ruiny dawniejszych kościołów, kaplic, cmentarzy, zamków, baszt, murów obronnych, ruin zamkowych, posągów, pomników i innych starożytnych budowli; w tych wypadkach winna państwowa władza budowlana przed wydaniem swej decyzji wyjednać zgodę władzy konserwatorskiej.

Art. 9. Pozwolenie na wznoszenie i użytkowanie budowli, wymienionych w niniejszej ustawie, a stawianych przez gminne związki samorządowe i funkcyjarszów gminnych, udziela wydział powiatowy w trybie, przewidzianym niniejszą ustawą. Powiatowe związki samorządowe winny w tych wypadkach uzyskać zezwolenie wojewody.

Art. 10. Do budowli, wznoszonych przez Państwo, ustawa niniejsza oraz rozporządzenie budowlano-policyjne dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r.

(Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421)
nie ma zastosowania.

Art. 11. Z chwilą wyjścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą w odniesieniu do gmin wiejskich rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w sprawie przekazania zarządom gmin miejskich i wiejskich zatwierdzania projektów budowli i wydawania pozwoleń na budowę na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, wileńskiego okręgu administracyjnego i m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. № 36 poz. 383).

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 13. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Jakimowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Sprostowanie.

W Dz. U. R. P. № 73, poz. 715 w ustawie z dnia 18 lipca 1924 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (rozporządzenie budowlano-policyjne dla wsi z dnia 20 listopada 1917 r. Dz. Rozp. dla Gen. Gub. Warsz. № 99 poz. 421, dekret z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. № 14 poz. 176 i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. № 36, poz. 383) w art. 1 w wierszu piątym po liczbie „421” i w wierszu siódmym po słowie „rosyjskiego” należy skreślić nawiasy.